

doc. JUDr. Bohumil Pikna, CSc.
Metropolitní univerzita Praha
Katedra mezinárodních vztahů a evropských studií

Evropský vyšetřovací příkaz, nový unijní nástroj justiční spolupráce

Motivem pro zpracování tohoto článku bylo seznámení zvláště odborné veřejnosti se zásadními změnami, které přináší do justiční spolupráce ve věcech trestních v rámci Evropské unie nový právní instrument evropský vyšetřovací příkaz. Za tímto účelem bude analyzována příslušná směrnice zavádějící tento „komplexní“ nástroj pro přeshraniční spolupráci a zároveň bude poukázáno na očekávaný přínos evropského vyšetřovacího příkazu pro justiční praxi.

Úvodní vstup

Odstranění hraničních kontrol v rámci Evropské unie výrazně usnadnilo volný pohyb občanů Unie. Zároveň ale ulehčilo páchání trestné činnosti napříč členskými státy. Proto bylo také nezbytné, aby členské státy Evropské unie při shromažďování důkazů v trestních věcech účinněji spolupracovaly.

Počínaje 22. květnem 2017 se získávání důkazů v Evropské unii řídí **směrnicí o evropském vyšetřovacím příkazu**.¹ Evropský vyšetřovací příkaz v trestních věcech (*European Investigation Order in criminal matters*) je pouze dalším logickým krokem v nastaveném vývoji prohlubování justiční spolupráce v trestních věcech. Do působnosti směrnice spadají všechny úkony právní pomoci prováděné **za účelem opatření důkazů**, s výjimkou úkonů prováděných v rámci společných vyšetřovacích týmů.

Směrnice zřizuje komplexní nový systém, který členskými státy v trestních případech týkajících se více než jednoho státu umožňuje získávat důkazy v jiných členských státech Evropské unie.

Návrh této směrnice byl předložen v dubnu 2010 z iniciativy sedmi členských států. Právní základ představuje článek 82 Smlouvy o fungování Evropské unie² s tím, že její přijetí předjímá již Stockholmský program.³

Cílem směrnice, která zavádí evropský vyšetřovací příkaz, je poskytnout jednoduchý a úplný právní rámec pro oblast justiční spolupráce na úseku přeshraničního získávání důkazů, zavést do právní pomoci princip vzájemného uznávání a přitom zachovat flexibilitu právní pomoci, zajistit vysokou úroveň ochrany lidských práv a současně reflektovat dosavadní praktické zkušenosti.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úřední věstník EU L 130/1, 1. 5. 2014).

² Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie (Úřední věstník EU C 115/49, 9. 5. 2008).

³ Stockholmský program - otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je (Úřední věstník EU C 115, 4. 5. 2010), bod 3.1.1.

Směrnice se vztahuje na trestní řízení a na řízení před správními orgány, pokud tato řízení naplňují atributy trestního řízení (z hlediska typu řízení navazuje na působnost mezinárodních smluv v oblasti právní pomoci a na rámcové rozhodnutí o evropském důkazním příkazu, které však již bylo zrušeno nařízením č. 2016/95 ze dne 20. ledna 2016 o zrušení některých aktů v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.¹

Směrnici však nelze interpretovat tak, že by se snad měla týkat i opatřování důkazů pro potřeby správních orgánů konajících správní řízení, proti jejichž rozhodnutí se lze odvolat ke správnímu soudu, ale tak, že se bude vztahovat pouze na ta rozhodnutí správních orgánů, proti nimž je přípustný opravný prostředek, o kterém rozhoduje trestní soud. **Pojem trestní soud** je zde chápán v materiálním smyslu. Nemusí se jednat o soud příslušný výlučně v trestních věcech, ale postačí, pokud řízení před tímto soudem naplňuje základní znaky trestního řízení, a proto pod tento pojem může být za určitých podmínek zahrnut i správní soud (viz rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. listopadu 2013 ve věci C-60/12 Marián Baláž, odst. 36).²

Směrnice se vztahuje na opatřování důkazů pro účely těchto řízení, netýká se doručování, ani zajištění majetku pro jiné než důkazní účely. **Rovněž se netýká oblasti policejní spolupráce.** Evropský vyšetřovací příkaz (někde „Vyšetřovací příkaz“) je koncipován jako rozhodnutí **vydané nebo potvrzené justičním orgánem.** Podmínkami pro vydání příkazu jsou jednak nezbytnost a přiměřenost, jednak možnost nařídit stejný úkon v obdobném vnitrostátním případě.

Od vyšetřovacího příkazu se očekává **standardizace postupů**, více „automatičnosti“, více transparentnosti, urychlení spolupráce a lepší ochrana procesních práv osob. Směrnici neaplikují Irsko a Dánsko.

Tato směrnice si **klade za cíl zjednodušit a zrychlit přeshraniční trestní vyšetřování v rámci Evropské unie.** Zaváděný právní instrument evropský vyšetřovací příkaz umožňuje justičním orgánům v jednu členském státě, podle směrnice tzv. „**vydávající stát**“, požadovat, aby jiný členský stát shromáždil a předal důkazy - tzv. „**vykonávající stát**“.

Jelikož je vyšetřovací příkaz založen na unijní **zásadě vzájemného uznávání**, je každý stát Unie v zásadě **povinen takovou žádost uznat a vykonat.** Musí to být zároveň učiněno rychle a bez dalších (zbytečných) formalit.

Podle směrnice musí vykonávající členský stát provést vyšetřovací úkon se stejnou rychlostí a prioritou jako by činil v obdobné vnitrostátní věci. V článku 9 se přímo stanoví, že „*vykonávající orgán uzná bez dalších formalit evropský vyšetřovací příkaz předaný v souladu s touto směrnicí a zajistí jeho výkon stejným způsobem a za stejných podmínek, jako by daný vyšetřovací úkon byl nařízen orgánem vykonávajícího státu, ledaže se tento orgán rozhodne uplatnit některý z důvodů odmítnutí uznání nebo výkonu nebo některý z důvodů odkladu stanovených v této směrnici*“.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/95 ze dne 20. ledna 2016 o zrušení některých aktů v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech (Úřední věstník EU L 26/9, 2. 2. 2016).

² Důvodová zpráva usnesení vlády Česká republiky k novelizaci zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.

Prováděcí lhůty a důvody k odmítnutí příkazu

Vyšetřovací úkony musí být provedeny „co nejdříve“. Směrnice **stanoví lhůty**:

- **nejvýše 30 dnů pro přijetí rozhodnutí** o uznání a vyřízení žádosti a
- **90 dnů pro účinné vyřízení žádosti**.

Důvody pro odmítnutí uznání a výkonu evropského vyšetřovacího příkazu jsou velmi omezené, kromě obecných důvodů jsou pak dány specifické důvody pro určité typy úkonů (článek 11). Členské státy mohou tedy žádost na základě určitých důvodů odmítnout. Konkrétně lze uznání nebo výkon vyšetřovacího příkazu ve vykonávajícím státě odmítnout pro **obecné důvody**, jestliže zde existuje zvláště:

- nebezpečí poškození základních zájmů v oblasti **národní bezpečnosti**, ohrožení zdrojů informací nebo si úkon vyžaduje použití utajovaných informací týkajících se určité **zpravodajské činnosti**;
- vyšetřovací příkaz byl vydán v řízení, ve kterém by vyšetřovací úkon podle práva vykonávajícího státu nebyl přípustný (jiné než trestní řízení);
- překážka zásady *ne bis in idem*;
- extraterritorialita (spáchání činu mimo území příslušného státu) spojená s oboustrannou trestností;
- neslučitelnost se závazky v oblasti základních práv.

Některé úkony lze také odmítnout na základě dalších **specifických důvodů**, kterými jsou:

- neexistence oboustranné trestnosti (kromě vymezených závažných trestných činů uvedených v Příloze D směrnice);
- nemožnost provést úkon (vyšetřovací úkon neexistuje nebo není v obdobných vnitrostátních případech dostupný a není k dispozici žádná alternativa).

Důležitým aspektem vyšetřovacího příkazu je přímý odkaz na evropskou úpravu procesních práv obviněného v trestním řízení. Tato práva jsou, kromě Listiny základních práv Evropské unie,¹ zakotvena rovněž v několika směrnicích.²

V preambuli předmětné směrnice (bod 19) se uvádí, že vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva v rámci Unie je založeno na vzájemné důvěře a na předpokladu dodržování práva Unie, a zejména základních práv, ze strany ostatních členských států. *Tento předpoklad je však vyvrátitelný. Existují-li tedy závažné*

¹ Listina základních práv Evropské unie (2010/C 83/02) (Úřední věstník EU C 83/389, 30. 3. 2010).

² Viz zvláště: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úřední věstník EU L 280, 26. 10. 2010); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úřední věstník EU L 142, 1. 6. 2012); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úřední věstník EU L 294, 6. 11. 2013); směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úřední věstník EU L 65/1, 11. 3. 2016).

důvody se domnívat, že provedení vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu by vedlo k porušení základního práva dotčené osoby a že vykonávající stát by porušil své povinnosti týkající se ochrany základních práv uznaných v Listině, měl by být výkon vyšetřovacího příkazu **odmítnut**.

V této souvislosti se dále uvádí (bod 39), že nic v této směrnici nelze vykládat tak, že zakazuje **odmítnout vykonání** vyšetřovacího příkazu, jestliže na základě objektivních skutečností existující důvody se domnívat, že účelem vydání zatýkacího rozkazu bylo stíhat nebo potrestat určitou osobu zejména na základě jejího pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, sexuální orientace, státní příslušnosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo že by této osobě mohla být z kteréhokoli z těchto důvodů způsobena újma.¹

Další vlastnosti příkazu

Při výkladu dané problematiky lze vysledovat, že trend posilování této spolupráce se v obecné rovině projevuje upouštěním od tradičních zásad právní pomoci ve věcech trestních ve prospěch vzájemného uznávání a výkonu rozhodnutí justičních orgánů v různých stádiích trestního řízení.

Rozdíl je zde v efektivitě aplikačních postupů, kdy v rámci vzájemné právní pomoci má žádost formu jakéhosi „zdvořilého dotazu“ zda žádosti bude vyhověno. Na naproti tomu v případě vzájemného uznávání je základem právní pomoci příkaz, který je dožádaný členský stát povinen vykonat.² To je rovněž potvrzováno i používanou terminologií předmětné směrnice, např. kategorické „**Žádám o provedení níže uvedeného vyšetřovacího úkonu...**“ (viz Příloha A směrnice).

Evropský vyšetřovací příkaz oproti předchozím unijním předpisům tedy stanovuje přísné lhůty k shromáždění požadovaných důkazů a omezuje důvody pro zamítnutí takových žádostí. Zároveň pro žádost orgánů o pomoc se sháněním důkazů zavádí **jediný, standardní formulář**, který celý proces zrychluje a současně omezuje administrativu.

Formulář evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v příloze A směrnice musí být vyplněn, podepsán a přesnost a správnost jeho obsahu ověřena vydávajícím orgánem. Příslušný orgán vydávajícího státu přeloží vyšetřovací příkaz (formulář) do úředního jazyka vykonávajícího státu nebo kteréhokoli jiného jazyka uvedeného vykonávajícím státem podle směrnice.

Veškerý další úřední styk je uskutečňován **přímo** mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem. Orgány vydávajícího státu, které se nacházejí na území vykonávajícího státu, jsou během výkonu vyšetřovacího příkazu vázány právem tohoto státu.

¹ Pro úplnost náhledu na dané téma viz SAYERS, Debbie, *The European Investigation Order Travelling without a 'roadmap'*. Page 12-14: Inadequate attention to human rights. Brussels (online). CEPS – CENTRE FOR EUROPEAN POLICY STUDIES [online]. June 2011. [cit. 30. 3. 2017]. ISBN 978-94-6138-114-9. Dostupné z: http://aei.pitt.edu/32160/1/No_42_Sayers_on_European_Investigation_Order.pdf

² Blíže viz DANKOVÁ, Katarína. Zajištění majetku a důkazů v Evropské unii. In: JELÍNEK, Jiří, GŘIVNA, Tomáš, HERCZEG, Jiří, NAVRÁTILOVÁ, Jana, SYKOVÁ, Anna et al. *Trestní právo Evropské unie*. Praha: Leges, 2014, s. 248-265. ISBN 978-80-7502-041-3.

Členské státy zajistí, aby se na vyšetřovací úkony uvedené ve vyšetřovacím příkazu vztahovaly opravné prostředky rovnocenné těm, které by byly dostupné v obdobném vnitrostátním případě.

Vyšetřovací úkony

Evropský vyšetřovací příkaz obsahuje v kapitole IV zvláštní ustanovení pro některé **vyšetřovací úkony**, mezi které patří:

1. **Dočasné předávání osob** ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vydávajícího státu nebo do státu vykonávajícího za účelem provedení vyšetřovacího úkonu;
2. Výslech za použití **videokonference** nebo jiného audiovizuálního přenosu;
3. Výslech za použití **telefonní konference**;
4. Informace o **bankovních a jiných finančních účtech** a informace o bankovních operacích a jiných finančních transakcích;
5. Vyšetřovací úkony zahrnující **shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě** a po určitou dobu, a vyšetřovací úkon
6. **Skryté vyšetřování**.¹

Kapitola V pak obsahuje problematiku **odposlechu telekomunikačního provozu** při aplikaci specifikovaných úkonů, jako jsou:

1. odposlech telekomunikačního provozu za technické pomoci jiného členského státu, a
2. informování členského státu, na jehož území se odposlouchávaná osoba nachází a od něž není třeba technické pomoci.

Vydávající orgán může rozhodnout, za stanovených podmínek, o tzv. **předběžném opatření**, tj. vydat evropský vyšetřovací příkaz rovněž za účelem provedení veškerých opatření, které mají za cíl předběžně zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění předmětů, jež mohou sloužit jako důkazy (článek 32).²

Závěrečné poznámky

Předmětná směrnice nahrazuje příslušná ustanovení následujících smluv ve vztazích mezi členskými státy vázanými touto směrnicí:

- a) Evropská úmluva Rady Evropy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959,³ jakož i její dva dodatkové protokoly a dvoustranné dohody uzavřené podle článku 26 této úmluvy;

¹ Podrobněji k problematice těchto vyšetřovacích úkonů viz PIKNA, Bohumil. *Vnitřní bezpečnost v právu a politice Evropské unie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016. s. 294-299. 432 s. ISBN978-80-7380-611-8.

² Blíže k danému tématu viz GARCÍA, Elena, Martínez. *La Orden Europea de Investigación*. Madrid: Tirant lo Blanch, 2016. ISBN 13:9788491191148.

³ Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (vyhl. pod č. 550/1992 Sb.); Dodatkové protokoly vyhl. pod č. 31/1997 Sb. a pod č. 48/2006 Sb.m.s.

- b) Úmluva k provedení Schengenské dohody;¹
- c) Úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie a její protokol.²

Obdobně totéž derogační ustanovení platí o rámcovém rozhodnutí č. 2008/978/SVV a rámcovém rozhodnutí č. 2003/577/SVV.

Pokud se v příslušných mezinárodních nástrojích jako například v úmluvách uzavřených v rámci Rady Evropy odkazuje na vzájemnou pomoc, mělo by se mít za to, že tato směrnice má mezi členskými státy, pro něž je tato směrnice závazná, přednost před uvedenými úmluvami.

Shrnutě řečeno - motivací pro zavedení evropského vyšetřovacího příkazu byla snaha ukončit stávající roztržitý režim získávání důkazů a **vytvořit komplexní systém**, který by nahradil všechny dosavadní nástroje v této oblasti. Zaváděné změny by měly zajistit, že zásada vzájemného uznávání v trestních věcech bude uplatněna v co nejširším okruhu rozhodnutí, které se týkají získávání důkazů.³

Mezi podmínky a relevantní aspekty **aplikace evropského vyšetřovacího příkazu patří**:

- jedná se o **rozhodnutí justičního orgánu** vydané či potvrzené justičním orgánem členského státu Unie za účelem provedení jednoho nebo několika vyšetřovacích úkonů v jiném členském státě s cílem získat důkazy v souladu s touto směrnicí;
- lze jej rovněž vydat k získání důkazů, které jsou již v držení příslušných orgánů státu, který žádost vykoná (vykonávající stát);
- v souladu s právy na obhajobu platnými v Evropské unii o něj může požádat i podezřelá nebo obviněná osoba či její obhájce;
- oblasti **policejní spolupráce se netýká**;
- nesmí být dotčena lidská práva či právní zásady, např. právo na obhajobu v trestních případech;
- vztahuje se na každý **vyšetřovací úkon kromě** vytvoření společného vyšetřovacího týmu; směrnice se rovněž nevztahuje na přeshraniční sledování podle Schengenské prováděcí úmluvy;

¹ Úmluva podepsaná 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Francií, Spolkovou republikou Německo, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úřední věstník EU L 239, 22. 9. 2000).

² Pokud jde o shora uvedené vyšetřovací úkony, je třeba ještě poznamenat, že nejběžněji používaným nástrojem pro získávání důkazů v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech byla právě tato Úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 (Úřední věstník EU C 197, 12. 7. 2000), spolu s protokolem k této úmluvě ze dne 16. října 2001 (2001/C 326/01).

³ Bližší výklad viz NAVICKAITĚ, Sonata. *The European Investigation Order: Achievements and Challenges. STICS-Social Transformations in Contemporary Society* [online]. 2016 (4), Page 109-120. ISSN 2345-0126. [cit. 27. 3. 2017]. Dostupné z: http://stics.mruni.eu/wp-content/uploads/2016/07/STICS_2016_4_109-120.pdf

- může být vydán u činů považovaných za trestné nebo za činy / protiprávní jednání, které jsou podle vnitrostátního práva vydávajícího státu stíhány;¹
- dožadující orgán se může na vykonávající orgán **obracet přímo**.

V České republice byla směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu implementována (transponována) do zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, s účinností **od 1. května 2017**.²

Literatura a dokumenty

- DANKOVÁ, Katarína. Zajištění majetku a důkazů v Evropské unii. In: JELÍNEK, Jiří, GŘIVNA, Tomáš, HERCZEG, Jiří, NAVRÁTILOVÁ, Jana, SYKOVÁ, Anna et al. *Trestní právo Evropské unie*. Praha: Leges, 2014, s. 248-265. ISBN 978-80-7502-041-3.
- GARCÍA, Elena, Martínez. *La Orden Europea de Investigación*. Madrid: Tirant lo Blanch, 2016. ISBN 13:9788491191148.
- NAVICKAITĚ, Sonata. *The European Investigation Order: Achievements and Challenges*. *STICS - Social Transformations in Contemporary Society* [online]. 2016 (4), Page 109-120. ISSN 2345-0126. [cit. 27. 3. 2017]. Dostupné z: http://stics.mruni.eu/wp-content/uploads/2016/07/STICS_2016_4_109-120.pdf
- POLANCO, Parte. *Algunas cuestiones sobre la Orden Europea de Investigación en materia penal* [online]. 2014. [cit. 27. 3. 2017]. Dostupné z: <http://penal.blogs.lexnova.es/2014/08/28/algunas-cuestiones-sobre-la-orden-europea-de-investigacion/>
- SAYERS, Debbie, *The European Investigation Order Travelling without a 'roadmap'*. Page 12-14: Inadequate attention to human rights Brussels. *CEPS – CENTRE FOR EUROPEAN POLICY STUDIES* [online]. June 2011. [cit. 27. 3. 2017]. ISBN 978-94-6138-114-9. Dostupné z: http://aei.pitt.edu/32160/1/No_42_Sayers_on_European_Investigation_Order.pdf
- PIKNA, Bohumil. *Vnitřní bezpečnost v právu a politice Evropské unie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016. 432 s. ISBN 978-80-7380-611-8.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úřední věstník EU L 130/1, 1. 5. 2014).
- Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 (vyhláš. pod č. 550/1992 Sb.).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/95 ze dne 20. ledna 2016 o zrušení některých aktů v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech (Úřední věstník EU L 26/9, 2. 2. 2016).

¹ Blíže srov. POLANCO. Parte. *Algunas cuestiones sobre la Orden Europea de Investigación en materia penal* [online]. 2014. [cit. 27. 3. 2017]. Dostupné z: <http://penal.blogs.lexnova.es/2014/08/28/algunas-cuestiones-sobre-la-orden-europea-de-investigacion/>

² Zákon vyhlášen 3. března 2017 ve Sbírce zákonů, částka 20, pod č. 57/2017 Sb.

Konsolidované znění Smlouvy o fungování Evropské unie (Úřední věstník EU C 115/49, 9. 5. 2008).

Stockholmský program - otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je (Úřední věstník EU C 115, 4. 5. 2010), bod 3.1.1.

Listina základních práv Evropské unie (2010/C 83/02) (Úřední věstník EU C 83/389, 30. 3. 2010).

Úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 (Úřední věstník EU C 197, 12. 7. 2000).

Úmluva podepsaná 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Francií, Spolkovou republikou Německo, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úřední věstník EU L 239, 22. 9. 2000).

Důvodová zpráva k usnesení vlády Česká republika k novelizaci zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.

R E S U M É

Motivem pro zpracování tohoto článku bylo seznámení zvláště odborné veřejnosti se zásadními změnami, které přináší do justiční spolupráce ve věcech trestních v rámci Evropské unie nový právní instrument evropský vyšetřovací příkaz. Za tímto účelem byla analyzována příslušná směrnice č. 2014/41 z roku 2014 zavádějící tento „komplexní“ instrument pro přeshraniční spolupráci a zároveň bylo poukázáno na očekávaný přínos evropského vyšetřovacího příkazu pro justiční praxi.

Klíčová slova: Evropský vyšetřovací příkaz, mezinárodní spolupráce, vzájemné uznávání, důkazy, vyšetřovací úkony.

S U M M A R Y

PIKNA, Bohumil: EUROPEAN INVESTIGATION ORDER, THE NEW EU INSTRUMENT FOR JUDICIAL COOPERATION

The motive for the preparation of this article was to inform particularly professional public about major changes that a new legal instrument European Investigation Order (EIO) brings to judicial cooperation in criminal matters within the European Union. For this purpose the directive no. 2014/41 of 2014 establishing the "comprehensive" instrument for cross-border cooperation was analyzed and also expected benefits of the EIO for judicial practice were pointed out.

Keywords: European Investigation Order, international cooperation, mutual recognition, evidence, investigative measures